

O cume do sosegamento?

Description

Os presidentes Donald Trump e Xi Jinping chegan a este cume en condicións desiguais pero para ambos é de capital importancia o ton resultante dela. Trump fixo de China un branco predilecto das súas críticas en diversos campos, desde a economía á seguridade, e non pode limitarse a colectar palabras ocas; no entanto, a relevancia da relación bilateral obrigaralle a practicar un pragmatismo esixente. Por outra banda, a súa inexperiencia, a nebulosa que rodea a súa política para a rexión, a falta de equipo consolidado ou a desconfianza que xera nos seus aliados rexionais desatan temores entre os máis experimentados. Xi, pola contra, reaccionou á alarma inicial provocada pola conversación telefónica coa líder de Taiwán, Tsai Ing-wen, cunha calculada dobre comitiva, pública e privada, para tomarlle a medida ao novo inquilino da Casa Branca. A primeira vista parece levar vantaxe na relación. Para Xi a propia celebración do cume expresa un recoñecemento claro da necesidade de encarrear e racionalizar as discrepancias. Unha crise grave cun socio deste calibre distraeríalle dos preparativos do XIX Congreso e ofrecería un argumento engadido aos críticos que lle acusan de sumar sonoros fracasos na súa política exterior.

Os presidentes Donald Trump e Xi Jinping chegan a este cume en condicións desiguais pero para ambos é de capital importancia o ton resultante dela. Trump fixo de China un branco predilecto das súas críticas en diversos campos, desde a economía á seguridade, e non pode limitarse a colectar palabras ocas; no entanto, a relevancia da relación bilateral obrigaralle a practicar un pragmatismo esixente. Por outra banda, a súa inexperiencia, a nebulosa que rodea a súa política para a rexión, a falta de equipo consolidado ou a desconfianza que xera nos seus aliados rexionais desatan temores entre os máis experimentados. Xi, pola contra, reaccionou á alarma inicial provocada pola conversación telefónica coa líder de Taiwán, Tsai Ing-wen, cunha calculada dobre comitiva, pública e privada, para tomarlle a medida ao novo inquilino da Casa Branca. A primeira vista parece levar vantaxe na relación. Para Xi a propia celebración do cume expresa un recoñecemento claro da necesidade de encarrear e racionalizar as discrepancias. Unha crise grave cun socio deste calibre distraeríalle dos preparativos do XIX Congreso e ofrecería un argumento engadido aos críticos que lle acusan de sumar sonoros fracasos na súa política exterior.

Un básico entendemento sino-estadounidense disiparía unha das grandes inquietudes globais. No suposto dunha guerra comercial, as afectacións serían múltiples como tamén no caso de que a Casa Branca optase por conducirse de forma unilateral en crise como a de Corea. China ten moito que dicir xa en ambos casos e Xi aspira a atraer a Trump á súa lóxica. Este, pola contra, non quere renunciar a unha atmosfera na que se sente cómodo e permítelle unha presión estética ao alza para lograr maiores concesións aos intereses de EUA. É o seu estilo, ben sabemos, pero ten riscos engadidos si debiera desdicirse a cada paso. O balance final debe ser contante e soante.

O proteccionismo e o ultranacionalismo de Trump teñen como premisa non debilitar a súa garda nin deixar baleiros que China poida encher. Beijing segue confiando en que o propio sistema político estadounidense, tantas veces criticado, sírvale agora de aliado para restrinxir e rebaixar os seus desmans, polo momento só dialécticos.

Non podemos esperar en todo caso moito máis que un arrefriamento das invectivas, o cal non é pouco tendo en conta das bravatas exhibidas por Trump. A aceptación mutua dun marco para o diálogo non dilúe as diferenzas pero as encamiña. En calquera caso, atrás parece quedar definitivamente a balsa de aceite en que transcorrían as relacións nos anos noventa e seguintes e avanza nun espazo de maior inquietude. Hoxe en día, cando especulamos con estratexias de gran alcance para evitar a progresión global da influencia chinesa, o binomio cooperación-contención parece un mal menor. Para os dirixentes chineses é un escenario máis que asumible, aínda que deba realizar sacrificios adicionais en aras de evitar males maiores.

O diálogo temperán entre ambas partes e a fixación dos principios e normas orientadoras da presente etapa é o mellor antídoto contra a desestabilización. China está afeita a lidar con estes altibaixos asociados aos cambios de administración. Pero hoxe máis que nunca necesitan cooperar para abordar os grandes desafíos globais. The world, first.

APARTADO TEMÁTICO GEOGRÁFICOS

China
e
o
mundo
chinés

ETIQUETAS

Xi Jinping China-EEUU Trump Florida

IDIOMA

Galego

INVESTIGACIÓN

Observatorio de la Política China

Date Created

Abril 7, 2017

Meta Fields

Autoria : 3717

Data publicación : 2017-04-07 00:00:00

Subtítulo : Encontro Trump-Xi en Florida (EUA)